

452
14032012.

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Persoanele cu Dizabilități*, inițiată de Iulian Bădescu; Gheorghe-Pavel Bălan; Trifon Belacurencu; Minerva Boitan; Ioan Chelaru; Laurențiu-Florian Coca; Florin Constantinescu; Alexandru Cordoș; Titus Corlățean; Petre Daea; András-Levente Fekete-Szabó; Emilian-Valentin Frâncu; Mihăiță Găină; Tiberiu Günthner; Paul Ichim; Sorin-Constantin Lazăr; Gheorghe Marcu; Radu-Cătălin Mardare; Valer Marian; Elena Mitrea; Gavril Mîrza; Gheorghe Pop; Cornel Popa; Nicolae-Dănuț Prunea; Ion Rotaru; Ion Rușeț; Gheorghe Saghian; Ilie Sârbu; Daniel Savu; Doina Silistru; Adrian Țuțuianu; Șerban-Constantin Valeca; Lia-Olguța Vasilescu; Ioan Cindrea din Grupurile parlamentare ale PD-L, PNL, PSD, UDMR și independenți (Bp. 653/2011).

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă vizează înființarea Autorității Naționale pentru Persoanele cu Dizabilități (Autoritate) ca organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, sub directa coordonare a primului-ministru. Potrivit art. 1 alin.(2) Autoritatea coordonează la nivel central activitățile de protecție specială și

promovare a drepturilor persoanelor cu dizabilități, elaborează politicile, strategiile și standardele în domeniul promovării drepturilor persoanelor cu dizabilități, asigură urmărirea aplicării reglementărilor din domeniul propriu și controlul activităților de protecție specială a persoanelor cu dizabilități.

II. Observații

1. Menționăm faptul că unul dintre obiectivele stabilite în cadrul Programului de Guvernare este „*asigurarea formelor de protecție socială pentru grupurile vulnerabile și în mod special pentru persoanele cu dizabilități*”. În acest sens, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, în calitate de instituție responsabilă cu promovarea politicilor sociale are în derulare o serie de programe și proiecte cu scopul de a sprijini persoanele cu dizabilități în vederea participării lor active în toate sectoarele vieții publice.

Dincolo de constrângerile de natură bugetară pe care țara noastră se vede nevoită să le traverseze în actualul context economic internațional, reorganizarea unor instituții ale administrației publice centrale cum a fost Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Handicap și transformarea acesteia în direcție generală în cadrul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale a reprezentat o modalitate de eficientizare a rolului și activității acestei instituții.

Considerarea ei drept parte integrantă a Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale asigură o mai mare vizibilitate și reprezentativitate a rolului acesteia, concomitent cu oferirea unei posibilități reale de abordare unitară și corelare a politicilor și măsurilor ce sunt aplicate în domeniul politicii sociale cu particularitățile specifice în domeniul protecției persoanelor cu dizabilități.

În ceea ce privește atribuțiile și obligațiile asumate față de organismele internaționale subliniem că acestea sunt respectate de către minister prin intermediul direcției generale de specialitate, respectiv Direcția Generală Protecția Persoanelor cu Handicap.

În acest sens, putem menționa ca exemplu elaborarea *Legii nr. 221/2010 pentru ratificarea Convenției privind drepturile persoanelor cu dizabilități, adoptată la New York de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 13 decembrie 2006, deschisă spre semnare la 30 martie 2007 și semnată de România la 26 septembrie 2007.*

Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale prin acțiunile sale are în vedere crearea unei piețe inclusive a muncii în care să fie reduse la

minimum riscurile și obstacolele cu care se confruntă persoanele aparținând grupurilor vulnerabile.

Astfel, măsura de reorganizare luată în anul 2010 privind funcționarea Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap sub forma unei direcții generale din cadrul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, în contextul crizei economice este o măsură constructivă, prudentă și în interesul eficientizării activității în acest domeniu.

2. La **art.8 alin.(3)** din inițiativa legislativă se propune ca membrii comisiilor de expertiză medicală a persoanelor cu dizabilități din subordinea consiliilor județene și a consiliilor locale ale municipiului București, cu excepția președintelui, să beneficieze de indemnizație de ședință, în cuantum lunar brut de până la un salariu mediu net pe economie, comunicat de Institutul Național de Statistică, corespunzător lunii ianuarie a fiecărui an, și care se acordă proporțional cu numărul de ședințe la care au participat.

Menționăm că, în prezent, potrivit dispozițiilor art.85 alin.(7) din *Legea nr.448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, membrii comisiilor de evaluare, cu excepția președintelui, au dreptul la o indemnizație lunară echivalentă cu 1% din indemnizația președintelui consiliului județean, respectiv a primarilor sectoarelor municipiului București.

Prin urmare, acest drept este deja reglementat și nu se justifică acordarea indemnizației propusă prin prezenta propunere legislativă, indemnizație care determină influențe financiare suplimentare asupra cheltuielilor publice.

3. Inițiatorii propunerii legislative nu precizează sursele financiare necesare aplicării măsurilor propuse, încălcându-se, astfel, dispoziția art. 138 alin. (5) din *Constituția României, republicată*, care prevede că „*Nicio cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare*”.

În același sens, art. 15 alin. (1) din *Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare*, prevede că „*În cazurile în care se fac propuneri de elaborare a unor proiecte de acte normative a căror aplicare atrage micșorarea veniturilor sau majorarea cheltuielilor aprobate prin buget, trebuie să se prevadă și mijloacele necesare pentru acoperirea minusului de venituri sau creșterea cheltuielilor*”.

De asemenea, menționăm că inițiatorii ar fi trebuit să aibă în vedere și dispozițiile art. 14 alin. (5) din *Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare*, potrivit căreia „*După*

aprobarea bugetelor locale pot fi aprobate acte normative cu implicații asupra acestora, dar numai cu precizarea surselor de acoperire a diminuării veniturilor sau a majorării cheltuielilor bugetare aferente exercițiului bugetar pentru care s-au aprobat bugetele locale respective.”

Potrivit prevederilor art.7 din *Legea responsabilității fiscal-bugetare nr.69/2010*, inițiatorii au obligația să prezinte o declarație conform căreia majorarea de cheltuială este compatibilă cu obiectivele și prioritățile strategice specificate în strategia fiscal-bugetară, cu legea bugetară anuală și cu plafoanele de cheltuieli prezentate în strategia fiscal-bugetară.

4. Prin *Legea nr.275/2010 pentru aprobarea plafoanelor unor indicatori specificați în cadrul fiscal-bugetar* sunt aprobate plafoanele de cheltuieli de personal al bugetului general consolidat, obligatorii pentru anii 2011 și 2012, iar potrivit Listei de măsuri, pe care România și le-a asumat în cadrul Pactului Euro Plus, aprobată de Guvernul României în 2011 prin Memorandum, ponderea în PIB a cheltuielilor cu salariile în sectorul bugetar va scădea cu un punct procentual în 2012 comparativ cu anul 2010.

De asemenea, potrivit angajamentelor asumate în cadrul Acordului stand-by cu Fondul Monetar Internațional, România s-a angajat ca pentru anul 2012 să reducă deficitul bugetar cash la 1,9% din PIB, respectiv 3% din PIB (metodologia ESA) și, totodată, să continue procesul de reducere a numărului de angajați din sectorul bugetar, astfel încât să se permită sustenabilitatea cheltuielilor de personal aferente bugetului general consolidat.

5. În cuprinsul Expunerii de motive, în vederea justificării necesității înființării autorității naționale sus menționate, este invocată Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități, adoptată la New York de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 13 decembrie 2006, deschisă spre semnare la 30 martie 2007 și semnată de România la 26 septembrie 2007, ratificată prin *Legea nr. 221/2010* și se face referire la tendința generală a statelor din cadrul Uniunii Europene de a înființa organisme de sine stătătoare specializate în politicile din domeniul handicapului.

Menționăm că, potrivit soluției legislative preconizate prin această inițiativă legislativă parlamentară, Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Handicap se va înființa ca „*organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, sub coordonarea primului-ministru*”.

Referitor la competența de legiferare pentru înființarea Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap, ca organ de specialitate al administrației publice centrale, în subordinea Guvernului (art. 1 alin. (1) din propunerea legislativă) subliniem că, prin Decizia nr. 16/2007, pronunțată cu ocazia controlului *a priori* de constituționalitate a *Legii privind înființarea Autorității Naționale pentru Turism*, în subordinea Guvernului, Curtea Constituțională a constatat că acea lege este neconstituțională. Cu acel prilej, Curtea a reținut, în mod judicios, următoarele:

„În cadrul administrației publice centrale de specialitate, alături de ministere, se pot înființa și alte organe de specialitate care funcționează în subordinea Guvernului. Dacă art. 116 din Constituție consacră principiile de organizare a autorităților administrației publice centrale de specialitate, regulile după care ele se constituie sunt stabilite de prevederile constituționale ale art. 117. Astfel, alin. (1) și (3) ale art. 117, prevăzând că ministerele se înființează, se organizează și funcționează potrivit legii și că autoritățile administrative autonome se pot înființa prin lege organică, consacră principiul potrivit căruia acest domeniu este de competența exclusivă a Parlamentului. În ceea ce privește înființarea altor organe de specialitate decât ministerele și autoritățile autonome, dar ca autorități guvernamentale, art. 117 alin. (2) din Constituție stabilește dreptul Guvernului de a le înființa, dar numai în cazul în care acest drept îi este recunoscut prin lege și cu avizul Curții de Conturi. În sensul acestor dispoziții constituționale, art. 11 lit. o) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor prevede că: "În realizarea funcțiilor sale Guvernul îndeplinește următoarele atribuții principale: [...] o) înființează, cu avizul Curții de Conturi, organe de specialitate în subordinea sa."

Astfel, statuând că *„normele cuprinse în alin. (2) și (3) ale art. 117 din Constituție, referitoare la competența Parlamentului și a Guvernului, care sunt de strictă interpretare constituțională, fac o distincție fără echivoc cu privire la modalitățile de înființare a celor două categorii de autorități menționate”* și că *„Autoritatea Națională pentru Turism este una dintre autoritățile a cărei înființare intră, potrivit art. 117 alin. (2) din Constituție, în competența exclusivă a Guvernului”*, Curtea a constatat că *Legea privind înființarea Autorității Naționale pentru Turism, în subordinea Guvernului României, este neconstituțională.*

În consecință, luând în considerare Decizia Curții Constituționale nr.16/2007 și având în vedere că prezenta propunere legislativă parlamentară,

prin conținutul său aduce modificări asupra cadrului legal instituit printr-un act normativ inițiat de Guvern, aprobat ulterior de Parlament prin Legea nr.173/2011, înființarea Autorității Naționale pentru Persoanele cu Dizabilități poate fi făcută doar printr-un proiect de lege inițiat de Guvern, iar nu printr-o propunere legislativă parlamentară.

6. Întrucât propunerea legislativă cuprinde prevederi care vizează în mod direct și activitatea autorităților administrației publice locale, având în vedere dispozițiile art. 8 din *Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, precizăm că, înainte de adoptarea oricărei decizii, cu privire la soluțiile vizate de inițiatori, trebuie consultate și structurile asociative ale autorităților administrației publice locale implicate.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Mihai - Răzvan UNGUREANU

Domnului senator **Vasile BLAGA**
Președintele Senatului